

## بررسی اکولوژیکی ازتوباکتر در دو منطقه مرتعی آذربایجان و اثر تلچیح آن روی رشد و تغذیه معدنی گیاه گندم

رقیه حاجی بلند<sup>۱</sup>، ناصر علی اصغرزاده<sup>۲</sup> و زهرا مهرفر<sup>۳</sup>

### چکیده

اطلاعات نسبتاً کاملی در مورد نقش ازتوباکتر کروکوکوم - یک تشییت کننده آزاد ازت - در خاک‌های کشاورزی وجود دارد، با این حال آگاهی‌ما درمورد اهمیت اکولوژیک این باکتری‌ها در مناطق مرتعی به‌ویژه در ایران ناقص است. این بررسی به منظور بررسی ارتباط بین عوامل اکولوژیک و عوامل مربوط به خاک با جمعیت باکتری‌ها انجام گرفته است. نمونه‌های خاک از دو منطقه مرتعی میشوادغ و خواجه که از نظر اکولوژیکی، نوع خاک و پوشش گیاهی از یکدیگر کاملاً متفاوت بودند، انتخاب شدند. نتایج به دست آمده نشان داد که جمعیت ازتوباکتر با مقدار کربن آلی و pH خاک به ترتیب هم‌بسیگی معنی‌دار مثبت و منفی دارد. پوشش گیاهی نیز روی جمعیت باکتری‌ها به شدت موثر بوده و علاوه بر کاهش جمعیت در خاک‌های فاقد پوشش، ریزوسفر گیاهان تیره گندم بیشترین جمعیت و ریزوسفر گیاهان تیره نخود کمترین جمعیت ازتوباکترها را داشت. همچنین اثر تلچیح باکتری‌های جدا شده از خاک‌های مورد مطالعه، روی رشد و تغذیه معدنی در گندم به عنوان گیاه مدل مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج نشان داد که رشد اندام هوایی و ریشه به ترتیب از تیمار کود ازتی ( $N+$ ) به سمت تیمار کود ازتی ( $A+N$ ) و تیمار توأم ( $A+N$ ) نسبت به شاهد ( $-A-N$ ) افزایش یافت. تیمارهای سه‌گانه فوق هم‌چنین باعث افزایش جذب و انتقال پتانسیم به اندام هوایی شدند، با این حال تأثیر تیمار  $A$  بر روی این پارامترها بیش از تأثیر تیمارهای  $N+A$  و  $N$  بوده است. این موضوع در مورد جذب ازت نیز صادق بود. بالاتر بودن مقدار جذب و خصوصاً انتقال پتانسیم در تیمار تلچیح با ازتوباکتر به اثر احتمالی ترکیبات آلی تولید شده در ریشه که پتانسیم را با خود به اندام هوایی انتقال می‌دهند نسبت داده شد. نتایج نشان داد که ازتوباکترها نه تنها روی افزایش رشد و مقدار کلروفیل در گندم موثرند، بلکه به طور اختصاصی روی جذب و خصوصاً انتقال عناصر نیز تأثیر مثبتی دارند. به نظر می‌رسد این اثر اختصاصی نبوده و می‌تواند برای عناصر کم مصرف نیز از اهمیت برخوردار باشد.

**واژه‌های کلیدی:** جمعیت ازتوباکتر، تلچیح با ازتوباکتر، گندم، جذب و انتقال عناصر غذایی، خاک مرتعی

۱. استادیار فیزیولوژی گیاهی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

۲. استادیار خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

۳. دانشجوی سابق کارشناسی ارشد علوم گیاهی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

**مقدمه**

در حال تخریب به ریزوسفر آزاد می‌شود (۲۰). به همین دلیل جمعیت میکروارگانیسم‌های خاک از جمله باکتری‌های دیازوتروف در ریزوسفر چندین بار بیشتر از کل خاک است (۳۹). به طوری که به عنوان مثال بین فراوانی از توباكترها و رشد ریشه در گیاه ذرت ارتباط مستقیمی وجود دارد (۳۷)، هم‌چنین تولید اکسین، جیرلین و سیتوکینین توسط این باکتری‌ها در این شرایط دو برابر می‌شود (۱۷).

چندین آزمایش مزرعه‌ای برای بررسی اثر تلقیح با آزوسپریلوم و از توباكتر روی رشد و عملکرد گونه‌های زراعی حاره و معتدله انجام شده است (۲۲). پس از تلقیح با این باکتری‌ها افزایش در عملکرد دانه تا ۴۰٪ در گندم و جو گزارش شده است (۲۳). این‌که آیا این افزایش در عملکرد تنها به ثبت ازت مربوط است و یا آثار هورمونی و سایر آثار روی رشد و نمو گیاه عامل این افزایش می‌باشد، مشخص نشده است (۲۳). تأثیر تلقیح از توباكتر به ویژه همراه با کود دامی روی عملکرد محصولاتی مانند ذرت (۳۰) و ارزن نیز مثبت بوده است (۴۷). تأثیر تلقیح از توباكتر کروکوکوم و آزوسپریلوم بر ازیلنر همراه با کود دامی، رشد، تجمع ماده خشک، تولید دانه و پروتئین را در سورگهوم افزایش داده است (۴۱).

هر چند جمعیت از توباكترها و شدت ثبت ازت توسط آنها در خاک‌های زراعی تا کنون بررسی‌های زیادی را به خود اختصاص داده است (۲۱، ۷)، در اکوسیستم‌های طبیعی که کشت و زرع در آنها انجام نمی‌شود و خاک تنها با عوامل طبیعی با منشأ گیاهی یا جانوری غنی می‌گردد، در زمینه از توباكترها اطلاعات زیادی در دسترس نیست. از سوی دیگر هر چند در مورد افزایش جمعیت باکتری‌ها تحت تأثیر ترشحات ریشه گیاهان اطلاعاتی وجود دارد (۳۸)، ولی گزارش‌هایی نیز نشان داده است که بعضی از مواد آلی مانند ترکیبات فنلی و محلول در آب که از ریشه برخی از گونه‌ها ترشح و وارد خاک می‌شوند برای باکتری‌های مختلف ریزوسفر سمی بوده و مانع رشد و فعالیت آنها می‌شوند (۱۸، ۲۵).

باکتری‌های دیازوتروف با زندگی آزاد توزیع گسترده‌ای در خاک‌ها دارند. این باکتری‌ها بی‌هوایی، بی‌هوایی اختیاری و یا هوایی می‌باشند. از مهم‌ترین جنس‌هایی که عمده‌ای در مجاورت ریشه گونه‌های گرامینه یافت می‌شوند می‌توان به از توباكتر (Azotobacter)، آزوسپریلوم (Azospirillum)، کلبسیلا (Klebsiella)، انتروباکتر (Enterobacter) و پسودوموناس (Pseudomonas) اشاره کرد. از این میان، از توباكترها به دلیل فراوانی و وسعت انتشار بیش از سایر انواع ثبت کننده‌ها مورد توجه قرار گرفته‌اند و در خاک‌های مناطق معتدله نیز بیشترین اهمیت را دارند. گفته می‌شود در خاک‌های زراعی با زهکشی خوب بیشترین مقدار ثبت ازت به صورت آزاد توسط این باکتری‌ها انجام می‌گیرد (۱۳). از توباكترها در زیستگاه‌های مانند خاک، سطح برگ، آب‌های شیرین و در مناطق مختلف شامل حاره‌ای و قطبی رشد می‌کنند. فراوانی از توباكترها در خاک‌های مختلف متفاوت بوده و عمده‌ای در خاک‌های قلایی تا ختنی دیده می‌شوند و در خاک‌های فقیر و اسیدی کمیاب‌اند (۲۴). از توباكترها توانایی ساختن ویتامین‌های  $B_1$ ،  $B_6$ ،  $B_{12}$ ، پانتوتئینیک اسید و نیکوتینیک اسید (۳۱) را دارا بوده و تولید این ویتامین‌ها تحت شرایط دی آزوتوفیک و تغذیه کافی کربن افزایش می‌یابد (۱۶). هم‌چنین از توباكترها قادر به ساختن اسیدهای آمینه مانند آرژینین، لیزین، تریپتوفان، هیستیدین، سیستئین، پالمیک اسید (۱۶) و انواع عوامل رشد مانند اکسین، جیرلین و سیتوکینین هستند (۱۷، ۲۸، ۳۰).

در خاک‌هایی که محدودیت منع کربن وجود دارد، سهم از توباكترها در ثبت ازت چندان قابل توجه نیست. با این حال با افزایش عرضه کربن و ایجاد نسبت بالای N/C در خاک سهم آنها در ثبت ازت افزایش می‌یابد. نه تنها مانده‌های گیاهی باعث افزایش نسبت کربن آلی در خاک می‌باشند، ریشه گیاهان در حال رشد نیز عامل افزایش کربن آلی خاک است. گفته می‌شود نسبت قابل توجهی از کربن ثبت شده در طی فتوسنتز در گیاهان عالی به شکل ترشحات ریشه و یا سلول‌های ریشه

تخلیص شده از یکی از نمونه های برداشت شده از منطقه میشوداغ، برای تلقیح به گیاه گندم استفاده شد.

#### نمونه برداری

در فصل بهار از خاک دو منطقه مرتعی میشوداغ و خواجه از عمق ۳ تا ۳۰ سانتی متر، در ریزوسفر گیاهان و یا منطقه فاقد پوشش به صورت تصادفی نمونه برداری انجام شد. البته به دلیل تصادفی بودن نمونه برداری و پایین بودن تنوع پوشش گیاهی خصوصاً در منطقه خواجه، تعداد نمونه های مربوط به ریزوسفر گونه های مختلف متفاوت بود. نمونه های خاک پس از انتقال به آزمایشگاه، بلا فاصله از نظر وجود از توباکترها مورد آزمایش قرار گرفته و بقیه آن برای سایر سنجش ها در یخچال نگهداری شد.

#### جدا سازی باکتری ها و تعیین جمعیت آنها

جدا سازی باکتری به روش خمیر اشباع خاک انجام گرفت (۱۴). در این روش نیم گرم پپروات سدیم با ۵۰ گرم خاک مخلوط و با آب مقطر اشباع شد. گل اشباع به پتری دیش های استریل منتقل شده و در درون ظروف پتری استریل بزرگ تر که کف آنها با آب مقطر استریل به منظور جلوگیری از خشک شدن گل اشباع پوشیده شده بود، قرار گرفته و در پوش آن بسته شد. پس از دو هفته، از نقاط قهوه ای در سطح گل اشباع، که کلنی ناخالص باکتری بود با سیم کشت استریل برداشت شده و به محیط کشت جنسون ( $pH = 7/1$ ) انتقال داده شد و با تکرار کشت، کلنی خالص تهیه گردید. برای مشاهده واکنش باکتری در رنگ آمیزی گرم از کلنی تازه و برای مشاهده کیست از کشت های دو هفته ای استفاده شد. برای نگهداری باکتری ها و سرانجام تلقیح آن به گیاه، کلنی های تازه رشد یافته با سیم کشت استریل بر روی محیط کشت جنسون (۴۰) به اضافه آگار که به صورت مورب در لوله آزمایش آماده شده بود، قرار داده شد و در انکوباتور در دمای ۲۶ درجه سانتی گراد نگهداری گردید. پس از نمایان شدن نخستین آثار رشد باکتری، نمونه ها در یخچال و دمای ۴ درجه سانتی گراد تا زمان تلقیح به گیاه نگهداری شد. برای تأیید تشخیص گونه باکتری پس از

به همین دلیل یکی از اهداف پژوهش حاضر بررسی جمعیت از توباکترها در مناطق مرتعی و ارتباط آن با عوامل اکولوژیکی، عوامل مربوط به خاک و نوع پوشش گیاهی بوده است. از سوی دیگر هرچند تأثیر تلقیح مصنوعی خاک با از توباکترها روی رشد و عملکرد گندم در شرایط مزرعه ای تاکنون بررسی هایی را به خود اختصاص داده است (۲۳)، ولی نقش این تلقیح در جذب و خصوصاً انتقال عناصر معدنی به اندام هوایی در شرایط آزمایشگاهی تاکنون مطالعه نشده است.

با توجه به این که عمدتاً در مطالعات مربوط به بررسی آثار تلقیح با از توباکتر روی رشد و عملکرد از گیاه گندم به عنوان یک مدل مناسب استفاده شده است (۲۷)، در پژوهش حاضر نیز به این منظور از توباکتر جدا شده از یکی از خاک های مناطق مرتعی مورد بررسی، به گیاه گندم تلقیح شده، رشد و تغذیه معدنی این گیاه مورد بررسی قرار گرفته است.

#### مواد و روش ها

منطقه میشوداغ با ارتفاع ۳۱۲۵ متر از سطح دریا در ۵۹ کیلومتری غرب تبریز واقع شده است و بخصوص دامنه شمالی آن پوشش گیاهی بسیار غنی دارد. از آنجا که یکی از اهداف این بررسی مطالعه رابطه بین نوع پوشش گیاهی با جمعیت از توباکترها بوده است، این منطقه برای بررسی انتخاب شد. منطقه خواجه در ۳۰ کیلومتری شمال شرق تبریز واقع شده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۵۰۰ متر است. این منطقه در بخش وسیعی به صورت ایستگاه تحقیقاتی و قرق شده در آمده است. پوشش گیاهی آن ضعیف و خاک آن از نوع مارنی - گچی می باشد. به دلیل تفاوت قابل توجهی که از نظر پارامتر های خاک و نوع پوشش گیاهی بین دو منطقه وجود دارد، جهت بررسی انتخاب شدند.

نمونه های خاک از دو منطقه مورد نظر برداشت شده و جمعیت باکتری در نمونه ها تعیین شد و هم زمان پارامتر های مختلف خاک نیز مورد سنجش قرار گرفت. سپس باکتری های

به اندازه ۱/۵ کیلوگرم خاک (گذرانده شده از الک ۴ میلی‌متری) و ۱٪ وزن خاک کود گاوی پوسیده، ریخته شد. برخی مشخصات خاک مورد استفاده (مربوط به ایستگاه تحقیقاتی خلعت پوشان) در این آزمایش در جدول ۱ آمده است. مقدار آب به اندازه ۵۰٪ ظرفیت مزرعه به خاک‌ها اضافه شد و هر روز با توزین گلدان‌ها کنترل گردید. طرح کاملاً تصادفی در چهار تیمار شامل نیترات آمونیوم (N<sup>+</sup>) ، تلقیح با ازتوباکتر (+A)، تلقیح با ازتوباکتر توأم با افزودن نیترات آمونیوم (A+N) و شاهد (A-N) هر کدام با چهار تکرار اعمال شد.

گلدان‌ها در شرایط گلخانه‌ای و در دمای ۲۰ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد، طول دوره روشنایی ۱۶ ساعت و شدت روشنایی ۷۰۰۰ تا ۸۰۰۰ لوکس نگهداری شدند. در هفته اول به همه تیمارها محلول عناصر غذایی کم مصرف و به تیمارهای کود ازتی ۳۵ میلی‌گرم ازت به شکل نیترات آمونیوم به ازای هر کیلوگرم خاک اضافه شد. البته مقدار کود ازتی مورد نیاز گیاه در این خاک با توجه به مقدار کربن آلی آن که به روش Biswas (۵) محاسبه گردید ۵۲ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک بود.

برای تلقیح باکتری به گیاه، مقداری از کلنجی باکتری از لوله آزمایش حاوی محیط کشت جامد جنسون با سیم کشت استریل برداشت شده و به محیط کشت مایع جنسون مانیتول دار اضافه و در شیکر انکوباتور در دمای ۲۶ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. پس از افزایش جمعیت باکتری‌ها و شیری رنگ شدن محیط، با استفاده از اسپکتروفوتومتری در طول موج ۶۰۰ نانومتر، جمعیت باکتری‌ها  $10^9$  در یک میلی‌لیتر تعیین شد. محلول‌های استاندارد بر اساس روش Mc Farland (۹) با حجم‌های مختلفی از اسید سولفوریک ۱٪ و باریم کلرید ۰.۱٪ تهیه شد و خط استاندارد ترسیم گردید.

برای تلقیح گیاهان با باکتری از ورمیکولیت به عنوان حامل استفاده شد. به ۱۰۰ گرم ورمیکولیت پودر شده و استریل، ۱۰ میلی‌لیتر سوسپانسیون باکتری اضافه شده و ۱ گرم از آن در داخل خاک قرار گرفت و سطح آن پوشانده شده و سپس روی آن بذور ضد عفونی شده قرار گرفت. بدین ترتیب جمعیت

خالص سازی و انتقال روی آگار مورب، رنگ آمیزی گرم، آزمون تحرک، تولید رنگدانه قهقهه‌ای رنگ، آزمون کاتالاز و تولید سولفید هیدروژن انجام شد.

برای تعیین جمعیت باکتری از روش شمارش کلنی استفاده شد (۹). ده گرم خاک تازه برداشت شده از الک ۲ میلی‌متری عبور داده شده و به ارلن ۲۵۰ میلی‌لیتری حاوی ۹۵ میلی‌لیتر آب مقطر استریل برد شد و به مدت ۱۵ دقیقه در هم زن قرار گرفت. سوسپانسیون خاک به مدت ۱۵ ثانیه به حالت سکون قرار گرفته و سپس از محلول روشنایر یک میلی‌لیتر برداشت و به لوله آزمایش حاوی ۹ میلی‌لیتر آب مقطر استریل اضافه شد. با برداشت‌های متوالی و رساندن آن با آب مقطر استریل به حجم ۱۰ میلی‌لیتر، تا رقت<sup>-۵</sup> از آن تهیه شد. از هر رقت تهیه شده، در سه تکرار با پیپت استریل نمونه‌هایی هر کدام به حجم ۱۰ میلی‌لیتر برداشت و روی ظروف پتري حاوی محیط کشت Ashby (۴۰) منتقل و با میله شیشه‌ای L شکل به صورت یکنواخت روی سطح محیط توزیع شد. ظروف پتري به مدت یک هفته در انکوباتور و در دمای ۲۶ درجه سانتی‌گراد قرار گرفته و سپس کلنی‌ها شمارش شده و عدد به دست آمده در ۱۰ و نیز عکس رقت مربوطه ضرب شد و تعداد باکتری‌ها در هر گرم خاک محاسبه گردید (۹).

#### اندازه‌گیری پارامترهای خاک

اندازه‌گیری pH و EC در عصاره گل اشباع خاک و سنجش کربن آلی خاک به روش والکلی بلک انجام گرفت (۳۳). ازت خاک به روش کجلدال با استفاده از دستگاه میکروکجلدال مدل ۲۳۰۰ Kjeltec Analyzer سدیم خاک در عصاره تهیه شده با استات آمونیوم نرمال در pH = ۷ با استفاده از فلیم فوتومتر (مدل JEANWAY PEP7) سنجش گردید.

#### کشت گیاه و تلقیح آن با ازتوباکترها

در این بررسی از گندم رقم اميد استفاده شد. در هر گلدان (Triticum aestivum L. var. Omid)

جدول ۱. برخی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک به کار رفته در این پژوهش

خاک	pH	EC	O.C	P	K	Fe	Mn	ماسه	سیلت	رس
	ds/m	%	%					Mg/kg		
۷/۲	۱/۸	۰/۳۹	۴/۴	۲۰۰	۳/۷۳	۳/۵۴	۷۴/۳	۱۵/۲	۱۰/۵	%

مختلف خاک به روش رگرسیون خطی با نرم افزار SPSS انجام گردید. برای تعیین ارتباط بین نوع پوشش گیاهی با جمعیت باکتری، به چهار نوع پوشش گیاهی مورد بررسی، رتبه‌های ۰ تا ۳ داده شده و سپس همبستگی بین این رتبه‌ها با جمعیت باکتری تعیین گردید. تجزیه و تحلیل چند متغیره داده‌های مربوط به جمعیت باکتری‌ها به جز در مورد متغیر کیفی پوشش گیاهی، به روش گام به گام و با استفاده از نرم افزار SAS انجام گرفت.

## نتایج

### مشخصات ازتوباکتر کروکوکوم جدا شده از خاک

پس از قرار دادن خمیر اشباع خاک به مدت ۱۰ تا ۱۵ روز در انکوباتور ۲۶ درجه سانتی گراد، لکه‌های قهوه‌ای رنگی که کلنی ناخالص باکتری بود، در روی سطح گل ظاهر شدند. سه روز پس از انتقال این کلنی‌ها به محیط کشت جامد جنسون، کلنی‌های شفاف کروی شکل ظاهر شد. به منظور تأیید تشخیص باکتری آزمایش‌هایی از جمله رنگ آمیزی گرم، آزمون تحرک، آزمون کاتالاز، ایجاد رنگدانه‌های قهوه‌ای نامحلول در آب و تولید  $H_2S$  صورت گرفت که نتایج این بررسی در جدول ۲ آمده است.

در بررسی‌های میکروسکوپی، ازتوباکتر کروکوکوم به اشکال میله‌ای دوتایی (رویشی) و کروی (کیست) به صورت منفرد یا زوج دیده شد. هم‌چنین باکتری‌ها به دلیل دارا بودن تاثیر پیرامونی متحرک بودند. در کشت‌های دو هفته‌ای باکتری‌ها متورم و دیواره آنها ضخیم شد که مراحل تبدیل به کیست را

باکتری‌ها،  $10^8$  به ازای هر گرم حامل و هر گیاه بود. حفره‌ها در نهایت با خاک پوشانده شده و در هر گلدان ۸ عدد بذر گندم با این روش کاشته شد.

### برداشت و سنجش پارامترهای مربوط به گیاه

پس از ۵۶ روز رشد در گلخانه، گیاهان برداشت شدند. اندام هوایی و ریشه از محل یقه جدا شده و ریشه‌ها نیز به طور کامل از خاک مجرزا و شستشو داده شدند. چهار گیاه از هر گلدان برای سنجش کلروفیل و طول ریشه و به همین تعداد برای تعیین وزن خشک و مقدار عناصر مورد استفاده قرار گرفتند. وزن تر اندام هوایی و ریشه تعیین شد. طول ریشه به روش شمارش شبکه‌ای (۴۳) به دست آمد و کلروفیل برگ‌ها با استخراج در استن و به روش اسپکتروفوتومتری در طول موج‌های ۶۴۵ و ۶۶۳ نانومتر تعیین شد. برای تعیین وزن خشک، نمونه‌ها در آون و دمای ۷۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت خشک شدند. برای تعیین غلظت ازت و پتاسیم، نمونه‌ها به روش خاکستر مرتبط و با استفاده از اسید پرکلریک در روی دستگاه حرارتی تابی رنگ شدن کامل خاکستر شدند. پس از رساندن به حجم، پتاسیم نمونه‌ها به روش فلم فتوترمی و ازت به روش آندوفنل آبی (۴۶) اندازه‌گیری شد.

برای محاسبه پارامترهای جذب (uptake) و انتقال (transport) از فرمول‌های زیر استفاده گردید:

$$\text{جذب} = \text{مجموع مقدار عنصر ریشه و اندام هوایی (mg)} / \text{وزن خشک ریشه (g)}$$

انتقال = مقدار عنصر اندام هوایی (mg) / وزن خشک ریشه (g)  
مقایسه میانگین‌ها به روش ANOVA و با استفاده از آزمون توکی (Tukey) انجام شد. بررسی همبستگی بین پارامترهای

**جدول ۲. برخی مشخصات باکتری ازتوباکتر کروکوکوم که در این بررسی مورد آزمایش قرار گرفت**

دیپلوباسیل کوتاه	-	+	+/-	+	-	رنگآمیزی گرم	تحرک	تشکیل کیست	کاتالاز	تولید $H_2S$	تولید رنگدانه قهقهه‌ای نا محلول در آب	مورفولوژی
	+	-	+	+	-							

در خاک است. بنابراین عامل تعیین کننده جمعیت باکتری‌ها در این منطقه pH خاک است.  
 $Y = 312.66 - 36.52 \text{ pH}$

ج) ارتباط بین ازت و کربن آلی خاک با جمعیت باکتری همبستگی معنی داری بین ازت کل و جمعیت باکتری منطقه خواجه و میشوداغ وجود نداشت ولی همبستگی مثبت و معنی داری بین کربن آلی خاک و جمعیت باکتری در هر دو منطقه وجود داشت ( $P < 0.01$ ), به طوری که با افزایش کربن آلی خاک جمعیت باکتری‌ها در هر گرم خاک خشک افزایش یافت. برای داده‌های منطقه میشوداغ، نتایج محاسبات رگرسیون چند متغیره به روش گام به گام نشان داد که تنها متغیرهای کربن آلی و ازت کل خاک دارای ضریب تبیین معنی دار هستند. بدین ترتیب سایر متغیرها حذف شده و معادله به صورت زیر به دست آمد:

$$Y = -53.5 + 23.1 \text{ OC} - 192/9 \text{ TN} \quad R^2 = 0.0874 \quad (p < 0.05)$$

که در آن OC کربن آلی خاک و TN ازت کل خاک می‌باشد. با توجه به معادله فوق می‌توان گفت که مقدار کربن آلی رابطه مستقیم و معنی داری با جمعیت باکتری و مقدار ازت کل خاک رابطه معنی دار و منفی با آن دارد.

د) ارتباط بین قابلیت جذب سدیم و پتانسیم خاک با جمعیت ازتوباکتر

هر چند ارتباط ضعیفی بین فراهمی سدیم و پتانسیم با جمعیت باکتری در هر دو منطقه دیده شد، بدین معنی که با افزایش فراهمی سدیم و پتانسیم تمايلی به سمت افزایش جمعیت باکتری‌ها در منطقه میشوداغ و کاهشی در این پارامتر در منطقه خواجه آشکار بود، ولی این ارتباط از نظر آماری معنی دار نبوده است (جدول ۵).

نشان می‌داد. کلنی‌های رشد یافته در محیط کشت جنسون، بعد از یک هفته رنگدانه‌های قهقهه‌ای رنگی تولید کردند.

ارتباط بین ویژگی‌های شیمیایی خاک و جمعیت باکتری برخی مشخصات شیمیایی خاک در دو منطقه میشوداغ و خواجه به ترتیب در جدول ۳ و ۴ آمده است. نتایج ارتباط بین پارامترهای خاک و نوع پوشش گیاهی با جمعیت ازتوباکتر کروکوکوم به شرح زیر است.

(الف) ارتباط بین نوع پوشش گیاهی با جمعیت باکتری همبستگی معنی داری به ترتیب در سطح ۱٪ و ۵٪ بین نوع پوشش گیاهی و جمعیت باکتری در منطقه میشوداغ و خواجه وجود داشت و جمعیت باکتری تحت تأثیر نوع پوشش گیاهی قرار گرفت. جمعیت باکتری در ریزوسفر گیاهان تیره گندم به طور متوسط در منطقه میشوداغ ۱۰۰ و در منطقه خواجه ۳۴ (هزار در گرم خاک خشک) بود، در حالی که مثلاً در منطقه میشوداغ در ریزوسفر گیاهان تیره نعنای این مقدار به طور متوسط ۲۵ و در ریزوسفر گیاهان تیره نخود ۱۰ (هزار در گرم خاک خشک) بود.

(ب) ارتباط بین pH و EC خاک با جمعیت باکتری هر چند با افزایش pH خاک جمعیت باکتری در هر دو منطقه کاهش یافت ولی نتایج به دست آمده از جدول همبستگی (جدول ۵) نشان می‌دهد که این همبستگی بین pH خاک با جمعیت باکتری فقط در منطقه خواجه معنی دار بود. در هیچ‌کدام از دو منطقه همبستگی معنی داری بین EC و جمعیت باکتری وجود نداشت (جدول ۵).

در مورد داده‌های منطقه خواجه، معادله رگرسیون چند متغیره به صورت زیر حاصل شد که در آن Y جمعیت باکتری

جدول ۳. جمعیت از توباکتر کروکوکوم و ارتباط آن با برخی ویژگی های شیمیایی خاک و محل نمونه برداری در منطقه مرتعی میشوداغ

نوع پوشش گیاهی	pH	EC (µS/cm)	ازت کل %	کربن آلی %	فرآہمی سدیم (mg/Kg)	فرآہمی پتاسیم (mg/Kg)	جمعیت باکتری (هزار در گرم خاک خشک)
تیره گندمیان	7/5	130	0/46	12/58	807/6	13/2	150
تیره گندمیان	7/6	80	0/26	7/26	439/5	10/9	80
تیره گندمیان	7/8	210	0/20	6/45	780/7	13/2	70
تیره نعناع	7/8	130	0/39	5/81	1076/6	13/2	20
تیره نعناع	7/3	80	0/22	5/56	753/8	10/9	30
تیره نخود	7/8	100	0/47	6/87	1022/8	10/9	10
تیره نخود	7/8	110	0/22	5/32	444/4	10/9	10
تیره نخود	7/7	40	0/09	2/89	211/2	10/9	11
فاقد پوشش	7/6	60	0/22	5/81	296/4	10/9	3/4

جدول ۴. جمعیت از توباکتر کروکوکوم و ارتباط آن با برخی ویژگی های شیمیایی خاک و محل نمونه برداری در منطقه مرتعی خواجه

نوع پوشش گیاهی	pH	EC (µS/cm)	ازت کل %	کربن آلی %	فرآہمی سدیم (mg/Kg)	فرآہمی پتاسیم (mg/Kg)	جمعیت باکتری (هزار در گرم خاک خشک)
تیره گندمیان	7/8	660	0/23	4/83	341/3	10/9	40
تیره گندمیان	7/5	990	0/22	4/45	399/6	29/1	30
تیره گندمیان	7/7	380	0/17	2/99	386/1	13/2	40
تیره گندمیان	7/6	600	0/04	2/89	157/4	8/6	40
تیره گندمیان	8/5	2000	0/03	1/45	386/1	140/3	20
تیره نخود	8/1	420	0/07	1/45	390/6	22/3	2
فاقد پوشش	8/2	1070	0/05	1/94	282/9	95/0	1/5
فاقد پوشش	8/3	950	0/05	1/94	466/8	33/6	1/3

جدول ۵. تجزیه آماری همبستگی بین جمعیت از توباکتر کروکوکوم با پارامترهای خاک در دو منطقه مرتعی آذربایجان شرقی

منطقه میشوداغ	pH	EC	% ازت کل	% کربن آلی	پتاسیم	سدیم
(+0/574)	(-0/328)	(+0/422)	(+0/372)	(+0/865)	(+0/197)	(+0/574)
ns	ns	ns	ns	**	ns	ns
(-0/413)	(-0/732)	(-0/235)	(+0/587)	(+0/724)	(-0/378)	(-0/413)
ns	*	ns	ns	*	ns	ns

ns: غیر معنی دار

\*: معنی دار در سطح ۰.۵%

\*\*: معنی دار در سطح ۰.۱%

از توباكترها، بالا بودن جمعیت در ریزوسفر گیاهان که منع تولید و ترشح مواد آلی مختلف به خاک می باشند، قابل انتظار است (۲۷).

از سوی دیگر، جمعیت در هر دو منطقه مرتعی میشوداغ و خواجه با نوع پوشش گیاهی نیز هم بستگی مثبت معنی داری داشت. بیشترین جمعیت در ریزوسفر گیاهان تیره گندم و کمترین جمعیت در ریزوسفر گیاهان تیره نخود یافت شد. دلیل پایین بودن قابل توجه جمعیت از توباكتر در ریزوسفر گونه های متعلق به تیره نخود و نیز تیره نعناع در مقایسه با تیره گندمیان را می توان به کم بودن ترشحات کربنی ریشه نسبت داد. نشان داده شده است که در گیاه سورگهوم بیکلر، تفاوت های بین رقمی در تثبیت ازت در ریزوسفر، مربوط به تفاوت در شدت آزادسازی و ترشح ترکیبات کربن دار به ریزوسفر است (۲۶). علاوه بر کم بودن ترشحات کربنی، مواد فلزی موجود در ترشحات ریشه نیز می تواند عامل تفاوت در جمعیت باکتری ها در ریزوسفر این گیاهان باشد. مشاهده شده است که مواد فلزی دفع شده از ریشه گیاهان مانع تکثیر و افزایش جمعیت باکتری ها در محیط اطراف ریشه می شوند (۲۵). ترشح ترکیبات فلزی از ریشه های گیاهان تیره نخود پدیده ای شناخته شده می باشد (۱۲) که در افزایش جذب آهن نقش دارد (۲۷).

pH معیار مهمی برای پیش بینی توانایی خاک برای حمایت از واکنش های میکروبی است (۲۷). جمعیت باکتری در نمونه های برداشت شده از منطقه خواجه با pH نمونه ها هم بستگی منفی و معنی داری داشت در حالی که pH در منطقه میشوداغ با جمعیت باکتری هم بستگی نشان نداد. با توجه به این که تفاوت بین pH نمونه های خاک در منطقه میشوداغ جزیی بوده و در محدوده  $\frac{7}{3}$  تا  $\frac{7}{8}$  بوده است (جدول ۳)، علی رغم کاهش جمعیت در پاسخ به افزایش pH این کاهش معنی دار نبوده است. بر عکس با توجه به این که pH خاک در نمونه های خواجه بین  $\frac{7}{5}$  تا  $\frac{8}{5}$  بوده است (جدول ۴)، نوسانات این عامل، تأثیر خود را روی جمعیت باکتری این منطقه در حد معنی دار نشان داده است. مناسب ترین دامنه pH خاک برای رشد و تکثیر از توباكترها معادل  $\frac{6}{5}$ - $\frac{8}{5}$  گزارش شده و خارج از این

اثر تلقیح گیاه گندم با از توباكترهای جدا شده از خاک روی رشد و تغذیه معدنی گیاه

وزن خشک اندام هوایی گیاهان در تیمار های (+A+N)، (+A) و (N) به طور معنی داری بیشتر از شاهد (-A-N) بود ولی بین تیمارها تفاوت معنی داری وجود نداشت (جدول ۶). تعداد برگ ها تحت تأثیر تیمارهای سه گانه فوق افزایش یافت ولی اثر آنها از یکدیگر متفاوت نبود. تیمارهای کود ازتی، تلقیح با باکتری و یا توأم، باعث افزایش معنی داری در غلظت کلروفیل برگ ها شد. اثر تیمار از توباكتر بیش از تیمار نیترات آمونیوم بود، هر چند با تیمار توأم تفاوت معنی داری نشان نداد (جدول ۶). هر سه تیمار کود ازتی، تلقیح و کود توأم با تلقیح، وزن خشک ریشه و طول آن را نسبت به شاهد افزایش دادند. تأثیر این تیمارها یکسان نبوده و اثر تیمار توأم تلقیح و کود بیش از اثر هر کدام به تنها ی بود (جدول ۶).

غلظت پتاسیم ریشه در اثر تیمارهای سه گانه (+A+N)، (+A) و N+ نسبت به تیمار شاهد افزایش یافت (شکل ۱). تأثیر این سه تیمار یکسان نبوده و در تیمار تلقیح بیش از تیمار نیترات آمونیوم بوده است، هر چند با تیمار توأم تفاوت معنی داری نداشت. پارامترهای جذب و انتقال نیز تفاوت بین اثر تلقیح را با کود نشان داد. تأثیر تلقیح با از توباكتر روی جذب پتاسیم بیش از دو تیمار کود و توأم بود (شکل ۲).

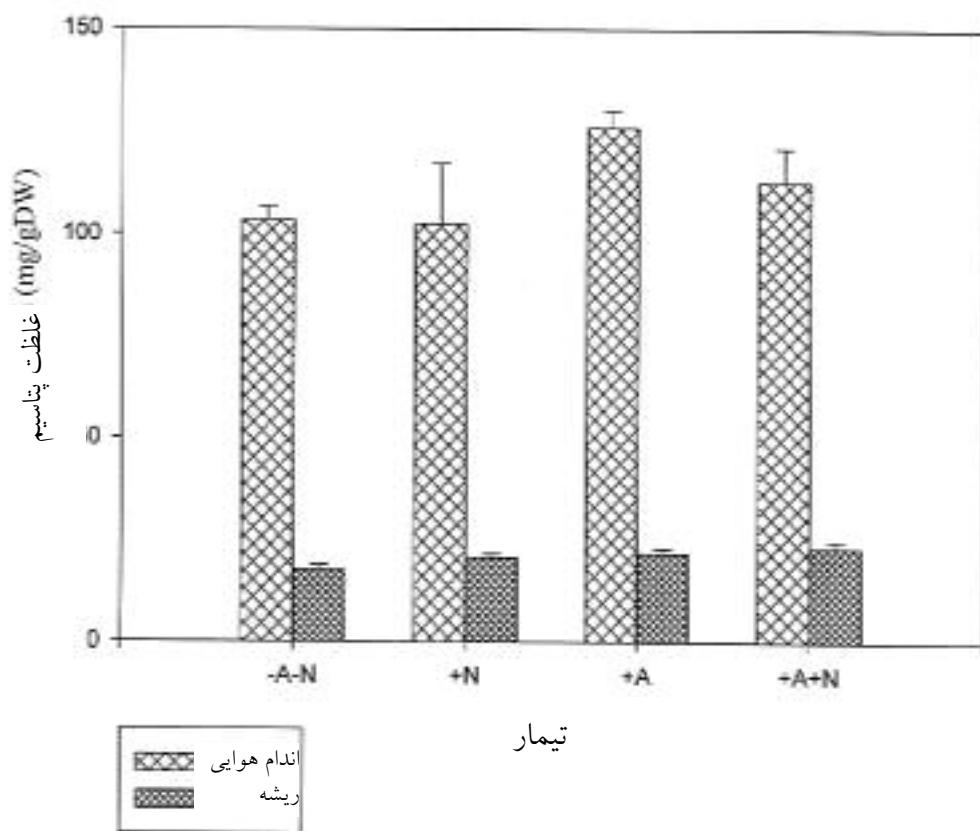
غلظت ازت در ریشه ها در اثر تیمار تلقیح با از توباكتر بیش از تیمار کود ازتی نسبت به شاهد افزایش یافت (شکل ۳). تیمار (+A) بیشترین تأثیر معنی دار را در افزایش جذب ازت داشت. افزایش انتقال ازت نیز به اندام هوایی تحت تأثیر تلقیح با از توباكتر نسبت به اثر کود بیشتر بود، هر چند با تیمار توأم تفاوت معنی داری نشان نداد (شکل ۴).

## بحث

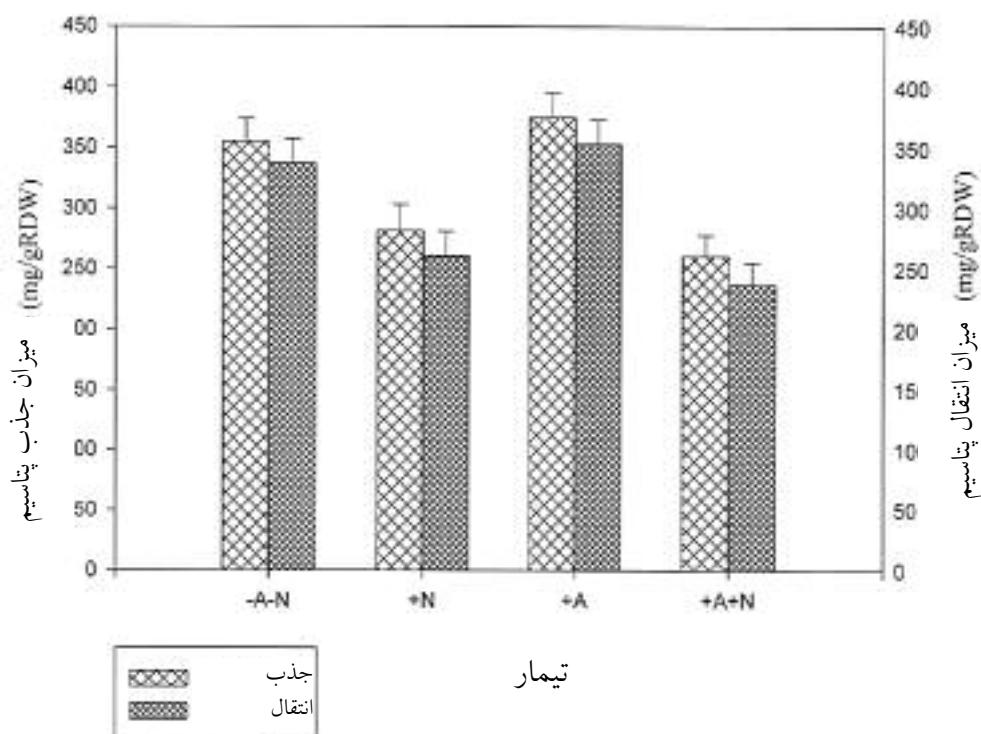
بالاترین جمعیت از توباكتر کروکوکوم مربوط به نمونه های برداشت شده از ریزوسفر گیاهان در مقایسه با نمونه های مربوط به مناطق فاقد پوشش بوده است. با توجه به شیمیوار گانوتروف بودن

جدول ۶. اثر تیمارهای کود ازتی (+N)، تلچیح با ازتوباکتر (A+) و تلچیح توام با کود ازتی (A+N) در مقایسه با شاهد (-A-N) روی پارامترهای رشد و مقدار کلروفیل در گیاه گندم که به مدت ۵۶ روز در خاک و در شرایط گلخانه‌ای رشد کرده است. تفاوت بین تیمارها در صورت داشتن حداقل یک حرف مشترک معنی‌دار نبوده است ( $p > 0.05$ ).

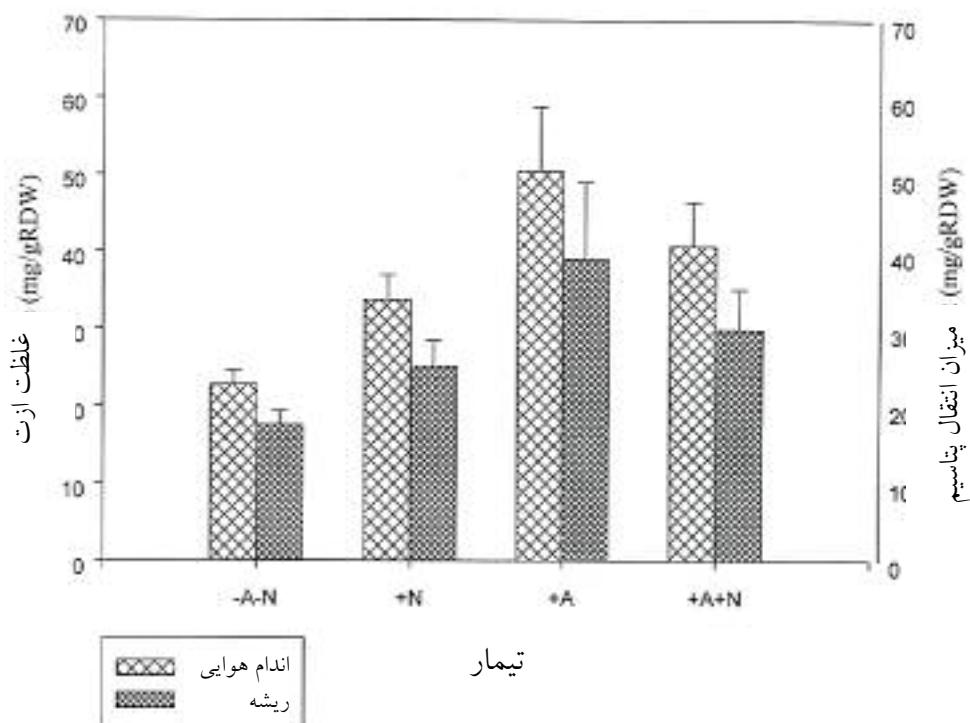
ریشه	اندام هوایی					تیمار
	طول (سانتی‌متر/گیاه)	وزن خشک (میلی‌گرم/گیاه)	کلروفیل (میلی‌گرم/گرم وزن ترا)	تعداد برگ (هر گیاه)	وزن خشک (میلی‌گرم/گیاه)	
۲۰.۴/۱±۳.۳/۴ <sup>c</sup>	۳۸.۰±۶.۶ <sup>c</sup>	۰.۳۹۹±۰.۰۴ <sup>c</sup>	۴/۲۵±۰.۳۱ <sup>b</sup>	۱۲۳.۵±۱۳.۳ <sup>b</sup>	-A-N	
۳۵.۴/۸±۲.۳/۷ <sup>b</sup>	۶۳.۰±۶.۶ <sup>b</sup>	۰.۵۹۴±۰.۰۳ <sup>b</sup>	۵/۴۳±۰.۲۸ <sup>a</sup>	۱۵۶/۰±۶.۶ <sup>a</sup>	+N	
۳۷.۷/۴±۱.۸/۲ <sup>b</sup>	۵۹.۳±۲.۳ <sup>b</sup>	۰.۶۸۶±۰.۰۴ <sup>a</sup>	۵/۴۳±۰.۲۸ <sup>a</sup>	۱۶۶.۳±۳.۳ <sup>a</sup>	+A	
۴۶.۹/۳±۳.۸/۰ <sup>a</sup>	۸۲.۳±۱۰.۰ <sup>a</sup>	۰.۶۳۱±۰.۰۶ <sup>ab</sup>	۵/۸۱±۰.۲۱ <sup>a</sup>	۱۶۹.۷±۱۳.۳ <sup>a</sup>	+A+N	



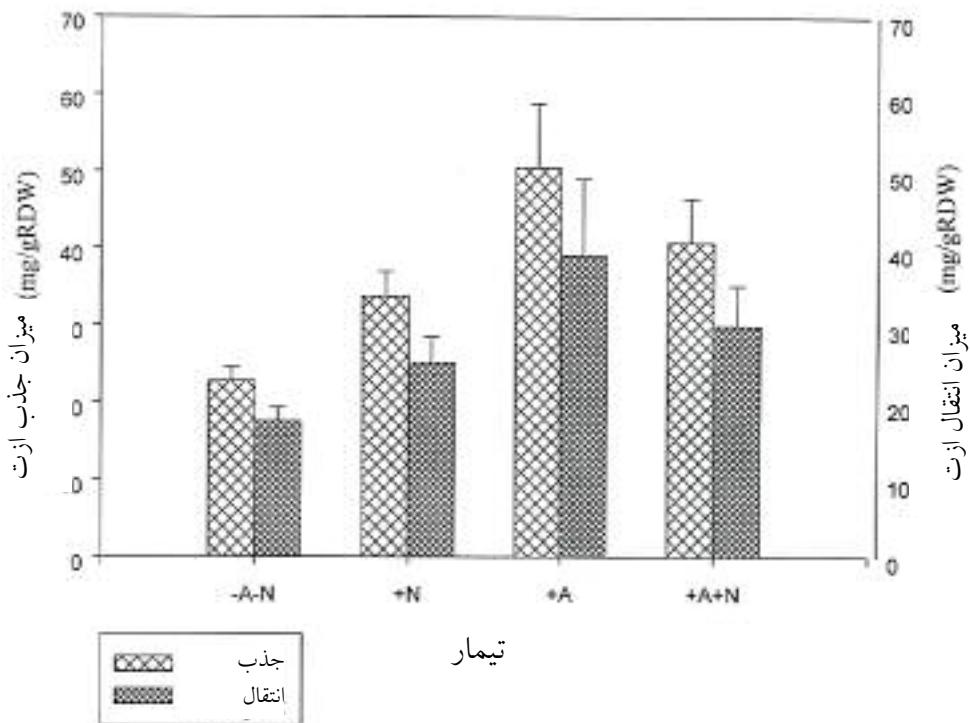
شکل ۱. اثر تیمارهای کود ازتی (+N)، تلچیح با ازتوباکتر (A+) و تلچیح توام با کود ازتی (A+N) در مقایسه با شاهد (-A-N) روی غلظت پتاسیم در اندام هوایی و ریشه گیاه گندم که به مدت ۵۶ روز در خاک و در شرایط گلخانه‌ای رشد کرده است.



شکل ۲. اثر تیمار های کود ازتی (+N)، تلقیح با ازتوباکتر (+A) و تلقیح توام با کود ازتی (+A+N) در مقایسه با شاهد (-A-N) روی جذب و انتقال پتابسیم به اندام هوایی گیاه گندم که به مدت ۵۶ روز در خاک و در شرایط گلخانه ای رشد کرده است.



شکل ۳. اثر تیمار های کود ازتی (+N)، تلقیح با ازتوباکتر (+A) و تلقیح توام با کود ازتی (+A+N) در مقایسه با شاهد (-A-N) روی غلظت ازت در اندام هوایی و ریشه گیاه گندم که به مدت ۵۶ روز در خاک و در شرایط گلخانه ای رشد کرده است.



شکل ۴. اثر تیمارهای کود ازتی (N+)، تلچیح توام با کود ازتی (+A) و تلچیح توام با ازتوباکتر (+A+N) در مقایسه با شاهد (-A-N) روی جذب و انتقال ازت به اندام هوایی گیاه گندم که به مدت ۵۶ روز در خاک و در شرایط گلخانه‌ای رشد کرده است.

جمعیت ازتوباکتر کروکوکوم در منطقه میشو DAG در صد بالای کربن آلی خاک در منطقه میشو DAG است.

رشد اندام هوایی از جمله وزن خشک و تعداد کل برگ در گیاه گندم در اثر تیمارهای +A+N، +A و N+ به طور معنی‌داری بیشتر از -A-N بوده است. افزایش عرضه ازت در هر سه تیمار دلیل چنین افزایشی در رشد اندام هوایی است. هم‌چنین هر سه تیمار نسبت به گیاهان شاهد طول ریشه و وزن خشک آن را افزایش دادند. تحریک رشد ریشه در گیاه ذرت (۳۲) و تغییر مورفولوژی ریشه در گیاه گندم (۲۸) و ذرت تلچیح شده با ازتوباکتر و آزوسپریلوم گزارش شده است (۴). بیشتر بودن تأثیر تیمار توأم (+A+N) روی رشد ریشه در مقایسه با اثر هر یک از دوتیمار به تنها می‌تواند مربوط به محدود کننده بودن عنصر ازت در تیمارهای اخیر باشد. با توجه به این‌که کود ازتی به کار رفته در این بررسی برای تیمار N+ (۳۵ میلی‌گرم در کیلوگرم) کمتر از نیاز واقعی گیاه بود، ازت در

دامنه جمعیت باکتری‌ها کاهش می‌یابد (۱). برخی محققین علت تأثیر pH را به قابلیت جذب فسفر که به مقدار زیاد برای رشد و تثیت ازت لازم است، نسبت داده‌اند (۳۴). از آنجایی‌که با افزایش pH فسفر محلول خاک به دلیل تشکیل فسفات کلسیم کاهش می‌یابد، جمعیت باکتری نیز در خاک تحت تأثیر قرار می‌گیرد. ارتباطی بین EC خاک و جمعیت ازتوباکتر مشاهده نشد (جدول ۵). این موضوع را می‌توان مانند pH به نوسانات غیرقابل توجه EC خاک در هر دو منطقه نسبت داد.

جمعیت ازتوباکتر کروکوکوم در هر دو منطقه مرتعی میشو DAG و خواجه با مقدار کربن آلی خاک هم‌بستگی مشت و معنی‌داری نشان داد. از سوی دیگر، میانگین جمعیت باکتری در هر گرم خاک خشک در منطقه میشو DAG (۳۹۴۰) بیش از منطقه خواجه (۲۲۷۷۵) بود. با توجه به این‌که مقدار متوسط کربن آلی خاک در منطقه میشو DAG (۶۳۶) نیز بالاتر از منطقه خواجه (۷۶) بوده است، می‌توان نتیجه گرفت که یکی از دلایل بالابودن

افزايش مقدار پتاسيم ريشه با تيمار از توباكتر در گيهه ارزن نيز گزارش شده است (۴۷).

انتقال پتاسيم به اندام هوائي در تيمار A+ به طور معنی داری بيشتر از تيمار N+A+ و N+ بود (شکل ۲). انتقال كمتر پتاسيم از ريشه به اندام هوائي در گيهانه از نياز ازتي آنها با كود ازتي و يا با تيمار توأم تأمين شده است، نسبت به گيهان تلقیح شده با از توباكتر، احتمالاً به دليل رقابت یون هاي  $\text{NH}_4^+$  با  $\text{K}^+$  در مرحله جذب و انتقال (بارگيري چوب) بوده است. اثر آتاكونيسني  $\text{NH}_4^+$  روی جذب کاتيون به وسیله ريشه (۶) و بارگيري چوب گزارش شده است (۴۴).

در تثبيت هميزيستي ازت، افزايش اسيدهای آمينه خاصی از جمله گلوتاميك اسيد و آسيپارتيلك اسيد در شيره چوب گزارش شده است (۲)، می توان فرض نمود که در گيهان تلقیح شده با باكتري هاي ديازوتروف نيز مقدار اين اسيدهای آمينه افزايش می يابد، به دنبال اين افزايش، انتقال اين اسيدها نيز به اندام هوائي بيشتر می شود که همراه خود یون هاي مانند پتاسيم را حمل می نمایند. اساساً گروه هاي کربوكسيلي می توانند با کاتيون هاي فلزی تشکيل کمپلکس داده و علاوه بر انحلال آنها در خاک و افزايش جذب، باعث افزايش انتقال آنها به اندام هوائي نيز شوند (۲۷). افزايش انتقال پتاسيم (۴)، روی (۱۹) و آهن (۴۵) توسط اسيدهای آلي که از ريشه به اندام هوائي منتقل می شوند، گزارش شده است. نقش مثبت اسيدهای آلي و آمينه در نقل و انتقال یون هاي غير غذائي مانند نيكل و کادميوم نيز به اندام هوائي گزارش شده است (۱۰).

غلظت ازت ريشه و اندام هوائي در تيمار با N+A+ تا N+A+ به طور معنی داری بيشتر از گيهان شاهد بود. بيشترین مقدار جذب ازت مربوط به گيهان تلقیح شده بود که بيش از دو برابر نسبت به گيهان شاهد بوده است (شکل ۴). بالاتر بودن مقدار جذب ازت در گيهان تلقیح شده در مقایسه با تيمار توأم، مربوط به اثر بازدارندگي کود ازت روی تثبيت ازت است (۱۱). مشابه یون پتاسيم، از توباكتر در هر دو تيمار A+ و N+A+ در انتقال ازت به اندام هوائي نيز بيشترین تأثير را

همه تيمارها در مقایسه با تيمار توأم عنصر محدود کننده رشد بوده و رشد بيشتر ريشه گيهان در تيمار توأم، به دليل نقش منبع دوم ازت در تأمين نياز ازتي است.

علاوه بر رشد، غلظت كلروفيل نيز در تيمارهای N+A+ نسبت به گيهان شاهد افزايش نشان داد. اين نتيجه قابل انتظار بود زيرا از عالم شایع كمبود ازت پيری برگ هاست که با كلروفيل آغاز می شود و غلظت كلروفيل بستگی به مقدار ازت در بافت دارد (۲۷). افزايش مقدار كلروفيل (جدول ۶) در اين بررسی که به موازات افزايش غلظت ازت در برگ ها (شکل ۳) بوده است را نيز می توان به تأمين بهتر اين عنصر نسبت داد.

غلظت پتاسيم اندام هوائي در تيمارهای N+A+ و N+A+ نسبت به گيهان شاهد افزايش نشان داد، در حالی که در گيهان تيمار شده با کود، غلظت پتاسيم مانند شاهد بوده است. از سوي ديگر کود ازتي و تيمار توأم نه تنها جذب پتاسيم را افزايش ندادند بلکه نسبت به شاهد جذب پتاسيم در اين تيمارها کاهش يافت. از سوي ديگر، على رغم داشتن بيشترین غلظت پتاسيم در اندام هوائي، در گيهان تلقیح شده اى که کود ازت دریافت نکرده بودند، جذب پتاسيم تنها اندکي بيش از گيهان شاهد بوده است. اين موضوع مربوط به افزايش وزن خشك ريشه بود که در محاسبه پaramتر جذب به کار می رود. افزايش غلظت پتاسيم به دليل گسترش قابل توجه سистем ريشه اى است (جدول ۶). گسترش سистем ريشه اى در گيهان تهیه که در خاک رشد کرده اند باعث افزايش سطح جذبی و بنابراین افزايش جذب عناصر می شود. گزارش شده است که ترشح پروتون از ريشه های گندم تلقیح شده با باكتري هاي ديازوتروف افزايش می يابد (۳)، اين پروتون ها عامل ثانوي تحريك جذب عناصر در خاک داشته و می توانند عامل ثانوي تحريك جذب عناصر از جمله پتاسيم در بررسی حاضر قلمداد شوند. در مورد عنصر پتاسيم خصوصاً به دليل اهميت تشکيل منطقه تخلیه، ارتباط مستقيمي بين ميزان جذب پتاسيم و چگالي ريشه ها در خاک (طول ريشه در واحد حجم خاک) وجود دارد (۱۵).

۲۸، ۲۹). امروزه افزایش رشد گیاهان تلقیح شده با باکتری‌های دیازوتروف را خصوصاً در مناطق معتدل (۲۸) علاوه بر تأمین ازت، عمدتاً به آثار هورمونی نسبت می‌دهند (۲۳). افزایش در عملکرد دانه به دنبال تلقیح برگی گیاه گندم با آزوسپریلوم مستقل از کود ازتی به کار رفته (۳۵) دلیل قاطعی بر این ادعاست. افزایش رشد ریشه در گیاهان تلقیح شده نیز عمدتاً به آثار هورمونی نسبت داده می‌شود (۲۸). در این بررسی نیز افزایش مقدار کلروفیل و انتقال بیشتر  $K^+$  به اندام هوایی در گیاهان تلقیح شده با از توباکتر را به اثر احتمالی هورمونی مانند سیتوکینین نیز می‌توان نسبت داد که ضمن تحریک رشد ریشه، پس از انتقال به اندام هوایی عامل افزایش کلروفیل و نیز هدایت یون‌های ضروری به اندام هوایی می‌شود. نقش سیتوکینین در انتقال مواد غذایی به اندام هوایی و مراکز رشد موضوعی شناخته شده است (۴۲). بین سیتوکینین‌ها و تغذیه ازتی و پاتاسیم در گیاه ارتباط تنگاتنگی وجود دارد، به طوری که کمبود ازت و پاتاسیم در گیاه عامل کاهش سیتوکینین ریشه و کاهش صادرات آن به اندام هوایی است (۳۶).

داشت. احتمالاً ترکیبات ازتی که به دنبال آثار متقابل بین ریشه و از توباکتر ساخته می‌شوند، نسبت به شکل عادی انتقالی ازت (در گیاهان تلقیح نشده) با سرعت و کارآیی بیشتری (مثلاً در مرحله بارگیری چوب) به اندام هوایی انتقال می‌یابند. اساساً ازت حاصل از تثبیت زیستی می‌تواند به اشکال مختلف به اندام هوایی انتقال یابد و یکی از روش‌هایی که به نفع اقتصاد کربن گیاه می‌باشد، استفاده از ترکیبات غنی از ازت با نسبت N/C بیش از ۰/۴ است. در گرامینه‌ها این ترکیبات شامل گلوتامین و آسپاراژین می‌باشد (۲۷).

در صورتی که اثر تلقیح با از توباکترها روی انتقال عناصر عمومیت داشته باشد، می‌توان انتظار داشت که این تلقیح عامل افزایش انتقال عناصر کم مصرف از ریشه به اندام هوایی نیز باشد. بدین ترتیب می‌توان از توباکترها را نه تنها به عنوان تأمین‌کننده ازت بلکه عناصر پر مصرف دیگر مانند پتاسیم و عناصر کم مصرف برای اندام هوایی قلمداد نمود. برای اثبات فرض اخیر نیاز به مطالعات بیشتری وجود دارد.

بسیاری از باکتری‌های دیازوتروف هورمون‌های گیاهی مانند اکسین‌ها، جیبرلین‌ها و سیتوکینین‌ها را تولید و ترشح می‌نمایند

#### منابع مورد استفاده

1. Alef, K. 1995. Enrichment, isolation and counting of soil microorganisms. PP. 124-191. In: K. Alef and P. Nannipieri (Eds.), Methods in Applied Soil Microbiology and Biochemistry. Academic Press.
2. Atkins, C. A. 1987. Metabolism and translocation of fixed nitrogen in the nodulated legume. Plant Soil. 100: 157-169.
3. Bashan, Y. 1990. Short exposure to *Azospirillum brasilense* inoculation enhanced proton efflux of intact wheat roots. Can. J. Microbiol. 36: 419-425.
4. Bialczyk, J. and Z. Lechowski. 1995. Chemical composition of xylem sap of tomato grown on bicarbonate containing medium. J. Plant Nutr. 18: 2005-2021.
5. Biswas, T. D. and S. K. Mukherjee. 1992. Text Book of Soil Science. P. 191. Tata McGraw Hill Publishing Co. Limited, New Dehli.
6. Blair, G. J., M. H. Miller. 1970. Nitrate and ammonium as sources of nitrogen for corn and their influence on the intake of other ions. Agron. J. 62: 530-532.
7. Boddey, R. M., S. Urquiaga, V. Reis and J. Doeberleiner. 1991. Biological nitrogen fixation associated with sugar cane. Plant Soil. 137: 111-117.
8. Cacciari, I., D. Lippi, T. Pietrosanti and W. Pietrosanti. 1989. Phytohormone-like substances produced by single and mixed diazotrophic cultures of *Azospirillum* and *Enterobacter*. Plant Soil. 115: 151-153.
9. Cappuccino, J. G. and N. Sherman. 1987. Microbiology: A Laboratory Manual. The Benjamin/Cummings Publishing Co. Inc.
10. Cataldo, D. A., K. M. Mc Fadden, T. M. Garland and R. E. Wildung. 1988. Organic constituents and complexation of Nickel (II), Iron (III), Cadmium(II) and Plutonium (IV) in soybean xylem exudates. Plant Physiol. 86: 734-739.
11. Cohen, E., Y. Okon, J. Kigel, I. Nur and Y. Henis. 1980. Increase in dry weight and total nitrogen content in *Zea mays* and *Setaria italica* associated with nitrogen fixing *Azospirillum* spp. Plant Physiol. 66: 746-749.

12. D'Arcy-Lameta, A. 1982. Etude des exudats racinaires de soja et de lentille. I. Cinetique d'exsudation composées phénoliques, des amino acides et des sucres, au cours de premiers jours de la vie des plantules. *Plant Soil* 68: 399-403.
13. Dart, P. J. and J. M. Day. 1975. Nitrogen fixation in the field other than by nodules. In: N. Walker (Ed.), *Soil Microbiology*. Butter Worth Sci. Publication, London.
14. Dobereiner, J. 1974. Nitrogen fixing bacteria in the rhizosphere. In: A. Quispel (Ed.), *The Biology of Nitrogen Fixation*. North Holland Publishing Co. Amsterdam.
15. Fussender A. and M. Kraus. 1986. Individuelle Wurzelkonkurrenz und Ausnutzung der immobilen Makronährstoffe im Wurzelraum von Maiz. *Flora* 178: 11-18.
16. Gonzalez-lopes, J., V. Salmeron and J. Moreno. 1983. Amino acid and vitamins produced by *Azotobacter vinelandii* in chemically – defined media and dialysed soil media. *Soil Biol. Biochem.* 6: 711-713.
17. Gonzalez-lopes, J., M. V. Martinez-Toledo, S. Reina and V. Salmeron. 1991. Root exudates of maize and production of auxins, gibberellins, cytokinins, amino acids and vitamins by *Azotobacter chroococcum* in chemically-defined media and dialised-soil media. *Technol. and Environ. Chem.* 33: 69-78.
18. Graham, M. Y. and T. L. Graham. 1991. Rapid accumulation of anionic peroxidase and phenolic polymers in soybean cotyledon tissues following treatment with *Phytophthora megasperma* f. sp. *glycinea* wall glucan. *Plant Physiol.* 97: 1445-1455.
19. Hajiboland, R. 2000. Zinc Efficiency in Rice (*Oryza sativa* L.) Plants. Ph.D. Thesis. University of Hohenheim, Stuttgart, Germany.
20. Haller, Th. and H. Stolp. 1985. Quantitative estimation of root exudation of maize plants. *Plant Soil.* 86: 207-216.
21. Idris, M., F. P. Vinther and V. Jensen. 1981. Biological nitrogen fixation associated with roots of field-grown barley (*Hordeum vulgare* L.). *Z. Pflanzenernaehr. Bodenk.* 144: 385-394.
22. Jagnow, G. 1987. Inoculation of cereal crops and forage grasses with nitrogen-fixing rhizosphere bacteria: possible causes of success and failure with regard to yield response – a review. *Z. Pflanzenernaehr. Bodenk.* 150: 361-368.
23. Jagnow, G., G. Hoeflich and K. H. Hoffmann. 1991. Inoculation of non-symbiotic rhizosphere bacteria: possibilities of increasing and stabilizing yields. *Angew. Botanik.* 65: 97-126.
24. Kanungo, P. K., B. Ramakrishnan and V. Rajaramamohan Rao. 1997. Placement effect of organic sources on nitrogenase activity and nitrogen-fixing bacteria in flooded rice soils. *Biol. Fertil. Soil.* 25: 103-108
25. Kiraly, Z. 1964. Effect of nitrogen fertilization on phenol metabolism and stem rust susceptibility of wheat. *Phytopathol. Z.* 51: 252-261.
26. Krotzky, A., R. Berggold and D. Werner. 1986. Analysis of factors limiting associative N<sub>2</sub>-fixation (C<sub>2</sub>H<sub>2</sub> reduction) with two cultivars of *Sorghum nutans*. *Soil Biol. Biochem.* 18: 201-207.
27. Marschner, H. 1995. Mineral Nutrition of Higher Plants. 2<sup>nd</sup> ed., Academic Press, London, U.K.
28. Martin, P. A. Glatzle, W. Kolb, H. Omay and W. Schmidt. 1989. N<sub>2</sub>-fixing bacteria in the rhizosphere: Quantification and hormonal effects on root development. *Z. Pflanzenernaehr. Bodenk.* 152: 237-245.
29. Martínez-Toledo, M.W., J. Moreno and J. Gonzalez-Lopez. 1988. Root exudates of *Zea mays* and production of auxins, gibberellins and cytokinins by *A. chroococcum*. *Plant Soil.* 110: 149-152.
30. Martínez-Toledo, M. V., J. Gonzalez-Lopez, T. De La Rubia and J. Moreno. 1988. Effect of inoculation with *A. chroococcum* on nitrogenase activity of *Zea mays* roots grown in agricultural soil under aseptic and non-sterile conditions. *Biol. Fertil. Soil* 6: 170-173.
31. Martínez-Toledo, M. V., B. Rofelas, V. Salmeron, C. Pozo and J. Gonzalez-Lopez. 1996. Production of pantothenic acid and thiamine by *Azotobacter vinelandii* in a chemically defined medium and a dialyzed soil medium. *Biol. Fertil. Soil* 22: 131-135.
32. Nieto, K. F. and W.T. Frankenberger. 1991. Influence of adenine, isopentyl alcohol and *Azotobacter chroococcum* on the vegetative growth of *Zea mays*. *Plant Soil* 135: 213-221.
33. Page, A.L. 1982. Methods of Soil Analysis. Part 2, Chemical Microbiology Properties. 2<sup>nd</sup> ed., Agronomy Number 9 Published, Soil of American. ASA, Soil Sci. Soc. America Pub., U.S.A.
34. Rosin, M. B. 1981. Microbe survie in the soil assayed by the thread method. *Mikro. Biologiya* 33: 1074-1077.
35. Rynders, L. and K. Vlassak. 1982. Use of *Azospirillum brasilense* as biofertilizer in intensive wheat cropping. *Plant Soil* 66: 217-223.
36. Sattelmacher, B. and H. Marschner. 1978. Nitrogen nutrition and cytokinin activity in *Solanum tuberosum*. *Physiol. Plant.* 44: 65-68.
37. Schoenwitz, R. and H. Ziegler. 1986. Influence of rhizosphere bacteria on morphological characteristics of maize seedlings (*Zea mays* L.). *Z. Pflanzenernaehr. Bodenk.* 149: 614-622.
38. Schoenwitz, R. and H. Ziegler. 1986. Quantitative and qualitative aspects of a developing rhizosphere microflora and hydroponically grown maize seedlings. *Z. Pflanzenernaehr. Bodenk* 149: 623-634.

39. Schoenwitz, R. and H. Ziegler. 1989. Interaction of maize roots and rhizosphere microorganisms. *Z. Pflanzenernaehr. Bodenk* 152: 217-222.
40. Subba Rao, N. S. 1981. Biofertilizer in Agriculture. 2<sup>nd</sup> ed., oxford & IBH Publishing Co., New Dehli.
41. Subba Rao, N. S. 1989. Soil Microorganisms and Plant Growth. Oxford & IBH Publishing Co, New Delhi.
42. Taiz, L. and E. Zeiger. 1998. Plant Physiology. 2<sup>nd</sup> ed., Sinaur Publisher, U.S.A.
43. Tennant, D. 1975. A test of modified line intersect method of estimating root length. *J. Ecol.* 63: 995-1001.
44. Theodore, K. R. and T. Norman. 1995. Carbon, nitrogen and nutrient interaction in *Beta vulgaris* as influenced by nitrogen source. *Plant Physiol.* 107: 575-584.
45. Tiffin, L. O. 1966. Iron translocation II. Citrate/iron ratios in plant stem exudates. *Plant Physiol.* 41: 515-518.
46. Weather-Brun, M. W. 1967. Phenol-hypochlorite reaction for determination of ammonia. *Anal. Chem.* 39: 971-974.
47. Yahalom, E., Y. Kapulnik and Y. Okon. 1984. Response of *Setaria italica* to inoculation with *Azospirillum brasiliense* as compared to *A. chroococcum*. *Plant Soil* 82: 77-85.